

LÁ THƯ MỤC VỤ

Trên mạng truyền thông gần đây có một bài viết nhắc tới tên linh mục Gioan Baotixita Nguyễn Văn Vàng, Dòng Chúa Cứu Thế. Tác giả có viết "...linh mục Vàng đã chết ở trại tù A 20, Xuân Phước, Hàm Tân, Bình Tuy". Đúng là linh mục Vàng đã chết trong phòng biệt giam của trại A 20, Xuân Phước, nhưng không phải ở Hàm Tân, Bình Tuy mà là ở Đồng Xuân, Phú Khánh. Tôi dám đính chính điều đó vì tôi là một trong những nhân chứng và nhất là tôi đã sống gần gũi bên Cha Vàng (ở trại A 20) và cả Thiếu Tá Nguyễn Văn Viên (ở khám lớn Chí Hoà), là em ruột cha Vàng đã bị xử tử hình ở sân bắn Vườn Điều, Thủ Đức.

Cũng có một bài khác trên mạng viết rằng Đại Úy Nguyễn Văn Viên bị cộng sản xử bắn năm 1976. Tôi biết chắc cả hai điều trên đều không chính xác. Điều thứ nhất là cả Cha Vàng lẫn ông Viên đều bị bắt cùng một ngày tại nghĩa trang Quân Đội, gần Tân Vạn, Đồng Nai, Biên Hoà, vào ngày 12 tháng 12 năm 1977, và trọn một năm 1979 tôi được sống bên cạnh ông Viên trong phòng 9 khu BC, khám lớn Chí Hoà thì làm sao ông có thể bị xử bắn vào năm 1976 ? Điều thứ hai, ông Viên đúng là Thiếu Tá Quân Lực Việt Nam Cộng Hoà. Những gì tôi nghe ông kể về binh nghiệp thật hào hùng của ông, sau này tôi đã kiểm chứng qua những bài viết của những vị 'Thiên Thần Mũ Đỏ', nhất là bài viết vào tháng 4 năm 2009 của tác giả 'Mũ Đỏ' Phạm Huy Sánh.

Lúc ở Chí Hoà, ông cho tôi xem vết thương trên người ông khi Tiểu Đoàn của ông được phái nhảy dù vào tiếp cứu Điện Biên Phủ ngày 14 tháng 3 năm 1954. Ông bị bắn trọng thương và được chở về bệnh viện Đôn Thủy, Hà Nội cấp cứu. Lành vết thương, ông trở lại đơn vị chiến đấu (tôi được xem bức hình 16 Sĩ Quan trẻ của Tiểu Đoàn 5 Nhảy Dù chụp tại Đà Nẵng vào tháng 9 năm 1954 đính kèm trong bài viết của tác giả Phạm Huy Sánh). Trong bức hình ấy, Trung Úy Tiểu Đoàn Trưởng Nguyễn Văn Viên (Khoá 6 Đà Lạt) gương mặt còn trẻ măng ngồi ở giữa. Có Thiếu Úy Ngô Quang Trưởng, Vũ Văn Giai và Lê Quang Lương, ba vị Sĩ Quan này đã trở thành những vị tướng oai hùng và lấy lòng của Quân Lực Việt Nam Cộng Hoà sau này.

Khi nền Đệ Nhất Cộng Hoà được thành lập, đơn vị của ông góp công trong việc tiêu trừ phiến loạn Bình Xuyên. Năm 1957, vì một lỗi lầm của thuộc hạ mà vì ông làm Đại Úy Tiểu Đoàn Trưởng nên phải gánh hết trách nhiệm, do đó ông bị giải ngũ. Năm 1972, vì cuộc chiến leo thang, ông được lệnh tái ngũ về phục vụ Sư Đoàn 9 Bộ Binh. Khi duyệt hồ sơ tái ngũ của ông, Đại Tướng Cao Văn Viên đã không đồng ý với biện pháp mà Quân Đội áp đặt lên ông vào năm 1957, nên ra lệnh Phòng Tổng Quản Trị thăng cấp Thiếu Tá Nhiệm Chức cho ông và ông đã phục vụ với tư cách Chỉ Huy Trưởng Tổng Hành Dinh Sư Đoàn cho đến ngày miền Nam bị cộng sản cưỡng chiếm. Như vậy ông đã giữ cấp bậc Thiếu Tá được ba năm, (nhiều vị đàn em của ông đã lên cấp tướng).

Tôi trình bày dài dòng như vậy để chứng tỏ rằng những gì tôi biết về cha Vàng và Thiếu Tá Viên, không phải do nghe người khác nói lại, mà là chính tôi đã từng sống bên cạnh những vị đó trong một thời gian khá dài. Muốn giới thiệu về ai, phải biết rõ người đó, mà cách 'biết' thiết thực nhất là phải sống thân cận với người đó. Các môn đệ của Chúa Giêsu vẫn đi theo Người và sống thân cận với Người, cho nên họ chắc phải biết về Người hơn người khác chứ ? Bởi vậy, trong bài Tin Mừng hôm nay, Chúa Giêsu muốn họ nhận ra Ngài là ai khi Ngài chỉ cần nói "Im đi ! Câm đi!" tức thì gió liền tắt và biển lặng như tờ. Trong trí óc họ, Chúa Giêsu là ai mà cả đến gió và biển cũng tuân lệnh. Chúa muốn dạy các ông hiểu thêm và hiểu thật đúng. Chúa hướng tâm trí các ông đi vào kế hoạch của Thiên Chúa chứ không phải chạy theo những mưu đồ chính trị của con người. Đặc biệt nhất, là Chúa muốn mỗi người phải có "mối quan hệ cá vị" với chính Người, Đức Cha Josef Cordes đã từng nhận xét như vậy. Nên nhớ, một ngày nào đó, mỗi người chúng ta phải đứng trước mặt Ngài và nghe câu hỏi : "Theo những suy nghĩ và hiểu biết của con, con có tin Thầy là Con Thiên Chúa không ?". *Linh mục Phạm Quang Hồng.*